

REVISTA MUZEELOR Nr. 1, 1964

de FLORIANA BOROȘ și VALERIU LEAHU

Editorialul primului număr al *Revistei muzeelor* formulează menirea și obiectivele pe care urmează să le transpună în fapte periodicul. Revista își propune să popularizeze activitatea multilaterală — de cercetare, de organizare a expozițiilor, de restaurare și conservare — desfășurată de muzee; să promoveze un climat favorabil discuțiilor creatoare axate pe diferite coordonate ale activității muzeografice; să informeze cadrele de muzeografi în legătură cu progresele științei românești și de peste hotare, în domeniile care interesează; să facă cunoscute cele mai variate metode de activitate cultural-educativă de masă.

Este plină de satisfacții constatarea că, încă odată cu primul număr, revista afirmă, în realizarea obiectivelor propuse, deplină maturitate și înaltă competență.

Cele cinci rubrici care vor alcătui permanent structura periodicului — „studii și cercetări”; „activitate cultural-educativă”; „păstrarea patrimoniului muzeal”; „muzee și colecții”; „cronică, recenzii, însemnări” — ne par a constitui cadrul firesc, judicios întocmit pentru ca *Revista muzeelor* să fie ceea ce, într-adevăr, trebuie: o tribună de dezbateră a celor mai actuale probleme și preocupări ale muzeografiei românești.

În paginile consacrate primei rubrici, studiul *Rolul muzeelor în cercetarea naturii patriei*, semnat de Dr. Mihai Băcescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul Muzeului de Științe naturale „Grigore Antipa”, pledează în favoarea necesității și importanței activității de cercetare la muzeele de științe ale naturii. Elementul deosebit de util, de valoros și atât de bine-venit îl constituie îndeosebi precizarea unor obiective de studiu, care să stea în atenția lucrătorilor din muzeele de științe ale naturii.

Dr. C. S. Nicolaescu-Ploșșor, membru corespondent al Acad. R.P.R. semnează referatul *Contribuția instituțiilor muzeale la cunoașterea străvechilor așezări omenesti de pe teritoriul R.P.R.* De fapt este relatat aportul unor muzee din țară numai în activitate de cercetare a paleoliticului, mezoliticului și neoliticului incipient de pe teritoriul țării noastre.

Studiul *Cercetări arheologice la Tirgșoru-vechi*, semnat de Gh. Diaconu și Nicolae I. Simache, interpretează succint descoperirile din stațiunea arheologică complexă de la Tirgșor, cercetată de Institutul de Arheologie al Acad. R.P.R. în colaborare cu Muzeul de istorie din Ploiești. Trebuie precizat că aceste descoperiri foarte importante, au fost valorificate mai profund și mai amplă în diferite alte prilejuri, semnalate chiar în notele de subsol ale studiului din *Revista muzeelor*. Elementul nou care este comunicat de astă dată, îl constituie integrarea istoriei stațiunii de la Tirgșoru-vechi în istoria locală a zonei subcarpatice muntene.

Studiul *Date noi cu privire la activitatea artistică a lui C. D. Rosenthal și N. Popescu*, întocmit de Petre Oprea, apare, în primul rând, ca o contribuție — consistentă — la cunoașterea vieții și operei acestor doi artiști romini. Dincolo de aceasta, studiul este însă pilduitor în alt sens: ca exemplu — ce s-ar cere mereu repetat în paginile *Revistei muzeelor* — de investigație și valorificare a patrimoniului muzeistic (studiul este un fragment dintr-o comunicare mai amplă: „Identificări de opere și date noi asupra unor artiști din sec. XIX prezentați în Galeria națională a Muzeului de artă al R.P.R.”).

În studiul *Formarea și dezvoltarea comunei Bisoca (regiunea Ploiești) și evo-*

luția formelor sale socio-economice, elaborat de Tancred Bănățeanu și Olga Horșia, se remarcă documentarea de natură istorică și etnografică, pe baza căreia este urmărită dezvoltarea sub aspecte multiple a comunei — din veacul XVI și pînă azi. Publicarea acestui studiu în paginile *Revistei muzeelor*, trebuie înțeleasă în intenția periodicului de a oferi muzeelor etnografice ori secțiilor etnografice ale muzeelor raionale și regionale — un caz și el pilduitor de preocupare și activitate științifică.

În sfîrșit, studiul *Rolul muzeelor de etnografie și artă populară în orientarea creației de artă populară*, semnat de Paul Petrescu, definește căeva din direcțiile de evoluție ale artei populare în condițiile transformărilor socialiste, precum și căile de sprijinire de către muzee a creatorilor populari. Studiul se impune mai ales prin precizarea sarcinilor ce revin instituțiilor muzeale în procesul dezvoltării tezaurului de artă populară românească, în etapa actuală.

Rubrica „Activitatea cultural-educativă” este inaugurată de referatul *Organizarea muncii educative de masă în instituțiile muzeale*, semnat de Florian Georgescu. Împărtășind o valoroasă și bogată experiență dobîndită în acest sens de Muzeul de istorie a orașului București, referatul se remarcă nu numai prin surprinderea unor aspecte concrete, practice, ci și prin fixarea premizelor teoretice care stau la baza activității cultural-educative. Astfel, referatul apare ca o contribuție eficientă, iar publicarea sa în paginile revistei trebuie salutată.

Referatul cu tema *Rolul expoziției de muzeu în educarea științifică și patriotică a maselor*, întocmit de Nicolae Lupu, emite o gamă bogată și variată de idei, subliniind eficiența educativă a diferitelor categorii de muzee (de științe ale naturii, de istorie, de artă etc.). Expunerea ar fi ciștigat, dacă s-ar fi axat pe rolul educativ al unei singure categorii de muzee, aprofundînd aspectele tratate și mai ales, concretizîndu-le.

În nota *Expoziții de artă populară în centre muncitorești*, Iadvița Formagiù și Milcana Pauncev prezintă o bogată și exemplară activitate desfășurată de Muzeul de artă populară al R.P.R., cea de organizare a unor expoziții temporare de artă populară în uzine și întreprinderi din Capitală, la Reșița, Onești etc. Elementul valoros al notei îl constituie precizarea unor amănunte și criterii de organizare a expozițiilor — fapt ce apare ca o împărțire de experiență plină de rezultate.

În sfîrșit, Titus Hașdeu și Hortensia Chișu informează succint despre activitatea și organizarea muzeului din Bran, în nota *Muzeul cetății Bran și prietenii săi*.

Rubrica „Păstrarea patrimoniului muzeal” cuprinde un interesant material semnat de Corina Nicolescu și Florica Virjoghie: *Cercetarea și restaurarea țesăturilor în cadrul Muzeului de artă al R.P.R.* Autoarele subliniază importanța unor piese vestimentare de mare valoare istorică și intrinsecă și prezintă o metodă de restaurare a unor costume de epocă.

Rubrica „Muzee și colecții”, prezintă două unități de științe ale naturii, un muzeu de istorie, altul de etnografie și o casă memorială cu profil de istorie literară.

Margareta Moșneagă și Matei Tâlpeanu semnează nota *O nouă expunere la secția de șt. naturii a muzeului Olteniei*. Autorii reliefează modul interesant și instructiv în care este prezentată în muzeu, evoluția lumii. Deosebit de sugestivă este secția care prezintă natura regiunii.

Apoi, Vasile Iacob face prezentarea acvariumului Muzeului „Delta Dunării” din Tulcea. Articolul cuprinde o descriere a faunei subacvatice din regiunea gurilor Dunării, punînd accent deosebit în prezentarea acelor specii a căror origine, fel de viață și de înmulțire prezintă particularități deosebite.

Constantin Bălan și Eugen Comșa prezintă expoziția de bază a Muzeului de istorie a Capitalei în articolul *Reflecția principalelor evenimente din istoria Capitalei în Muzeul de istorie a orașului București*. Subliniind că „procesul dezvoltării orașului București este înfățișat în cadrul evoluției generale a istoriei țării noastre”, autorii prezintă modul în care expoziția M. I. B. ilustrează succesiv aspectele cele mai importante din viața desfășurată pe actualul teritoriu al orașului București, începînd din orînduirea comunei primitive și pînă în contemporaneitate. Autorii precizează că „Modul deosebit de interesant în care colectivul de cercetători ai unității a reușit să prezinte publicului prețioasele colecții de obiecte ca și întreaga activitate muzeistică desfășurată pentru popularizarea acestei instituții culturale, justifică pe drept cuvînt aprecierea de „unitate frunțasă” atribuită Muzeului de istorie a orașului București”.

În continuare, Florea Bobu Florescu, semnează articolul *Colecția de etnografie și artă populară de la Golești*. Este vorba de unul din muzeele noi din țara noastră, organizat în conacul familiei Goleștilor.

Muzeul prezintă atât istoria acestei familii, care a avut un rol important în viața politică și culturală a veacului trecut, cât și evenimentele petrecute în această clădire în vremea răscoalei din 1821 și a revoluției de la 1848. Autorul se oprește și asupra secției de etnografie din acest muzeu.

Corin Grosu semnează articolul *Muzeul memorial „I. L. Caragiale” din Ploiești*. Prezentînd muzeul, autorul arată că s-a urmărit a se oferi vizitatorului „o viziune monografică asupra vieții și creației marelui satiric, cu trimiteri la locurile și momentele memoriale ale etapelor succesive”.

Revista se încheie cu o rubrică de cronică, recenzii și însemnări, între altele,

fiind prezentate: Anuarul muzeului etnografic al Transilvației, 1957—1958” (o prezentare ca aceasta apare cam tardivă); „Apulum”, publicație a muzeului din Alba Iulia; muzee sovietice, bulgare și maghiare prezentate în „Muzeum” etc.

Apariția *Revistei muzeelor* răspunde unui deziderat vechi în cultura noastră și îndeosebi în activitatea unităților muzeistice din Republica Populară Română. Publicînd studii, articole și note avînd drept scop reflectarea activității muzeelor, a experienței acestora și mai ales materialele care să ajute munca desfășurată de muzee, periodicul își va îndeplini în chip într-adevăr eficient misiunea pe care o are.